

[Erling Olsen.]

retning af lovforslaget, så det kommer til at se ud, som om alle ændringsforslagene havde været til afstemning i salen og der var blevet stemt, som tilbagemeldingerne viser. Dette tilrettede forslag går så ned i salen, hvor alle som i dag kan tage ordet, men der bliver kun én afstemning. Vi undgår fejl, vi får mulighed for markeringer, og det er nok værd at overveje. Der er selvfølgelig problemer forbundet dermed, men vi er nødt til at prøve at finde en ny procedure til en ny tid.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg skylder vel hr. Wilhjelm en tak for hans omsorg for mit helbred og mit kredsløb. Jeg forstår, at bag hans barske ydre banker der alligevel en sangfugls lille skælvende hjerte.

Han fremførte, at det ikke var tid og sted til at føre en diskussion om vores forskellige opfattelser. Det kan jeg til en vis grad give ham ret i, men så burde han ikke have påbegyndt den. Det må jo også være rimeligt, at ting, der fremstilles forkert, bliver bragt på plads i en debat.

Det, som hr. Wilhjelm navnlig havde at sige til os, var, at vi havde forestillinger om, at samfundet bare kunne forendres ved alternative forslag til en finanslov. Det sagde han, på trods af at han vidste, det var forkert. Han havde hørt hr. Freddy Madsen sige i sit indlæg at skal der virkelig gennemføres forandringer i overensstemmelse med det, vi har foreslået, så skal initiativet tages uden for dette hus, så er det nødvendigt, at tingene sættes til debat på arbejdspladser, i fagforeninger, i lejerforeninger og andre folkelige organisationer osv. Det var sagt. Alligevel kom hr. Wilhjelm med sine bemærkninger, som altså var urigtige.

Den anden ting. Jeg sagde måske forbrydelse, men der blev sagt, at det, som vi gjorde, var ikke bare pop, det var direkte fordommende og tilslørende, når vi understregede de kæmpeprofitter, der samles i det nuværende samfund under den statsmonopolistiske ordning, som findes her i landet. Deroverfor er at sige, at det opfatter vi hverken som fordommende, tilslørende eller demobiliserende, men som en nødvendighed at fremføre.

En af følgerne af samspillet mellem stats-

lige og storkapitalistiske metoder her i landet er også, at de krav, som må rejses på arbejderbevægelsens vej frem, ikke alene er krav til arbejdsgiverne, det bliver også krav til staten, også politiske krav. Det gælder ikke mindst i de problemer vedrørende beskæftigelsen, vedrørende kampen mod arbejdsløshed, og dér har vi støttet forskellige forslag, som kunne bidrage noget i den retning. Deroverfor kommer man så og siger: ja men det støtter kapitalen, det er noget, der kapitaliseres bagefter osv. Det gør sådanne ting mange gange i et kapitalistisk samfund, men vil det sige, at så kan man overhovedet ikke stille krav i den arbejdende befolknings interesse i det nuværende samfund? Det er jo det svar, vi hører gang på gang i diskussionerne, ikke alene over for os, det siger man til de deputationer, der kommer, deputationer, som man nu omtaler så nedladende og urimeligt, som der her var tale om.

Det, som vi gør ved at føre disse krav frem som grundlag for arbejderklassens aktivitet og befolkningens aktivitet, har ikke noget med reformisme at gøre, og vi bidrager ikke dertil. Men det, som man bidrager til ved de opfattelser, som køres frem af hr. Wilhjelm og andre her, er den perspektivløshed, som er det farligste for arbejderbevægelsen i dag. Og når man, ligegyldig over for, hvad der kan sætte gang i en samfundsforandrende kamp, siger, at dér vil man ikke være med, og dér kan man ikke stille krav om dette eller hint, så er det, man må stille spørgsmålet: hvordan forestiller man sig ud fra de opfattelser, som her er gjort gældende, overhovedet, at kampen for en forandring i samfundet kan sættes i gang? Når man på forhånd siger, at her er ingen perspektiver, her kan intet forandres, her er alting urokeligt og bestående, som det er, så er det, at man tværtimod at hjælpe en kamp for at forandre samfundet i realiteten støtter dem, som intet vil forandre.

Steen Folke (VS):

Jeg har først et spørgsmål til finansministeren, som i sit store indlæg ikke kommenterede VS' ændringsforslag. Det er da også for megen ære at gøre disse forslag, og jeg skal ikke bede om kommentarer til de ændringsforslag, vi har stillet, men nøjes med at bede om en kommentar til ét af de æn-